

Γενικά
ευδοσεν
H. Richter
ΜΟΝ-ΕΣΙΜΑ
ΚΟΙΝΩΝΙΕΣ
ΠΑΙΣΟΣ
ΕΥΠΑΙΔΕΥΣΗ
ΚΩΚΛΟΣ

Ἐν ἰγκρίτῃ περιόδῳ τῆς Λιψίας ἡ δημοσιεύθη μακρὸν περὶ Κύπρου ἄρθρον ὑπὸ τοῦ κ. Μαξιμιλιανῶ Ὀνιφάλε-Ρίχτερ, λογιῶν Γερμανῶ διατρίβοντος πρὸ πολλῶν ἐν τῇ νήσῳ. Ὁ συγγραφεὺς ἐμίλει ἰδίως περὶ τῶν ναῶν, τῶν μοναστηρίων, τῶν ἐκκλησιαστικῶν τελετῶν καὶ τῶν ἡθῶν καὶ ἐθίμων τῶν κατοίκων, ὑπ' ὧν δ' ἔχει κατὰ πρῶτον λόγον τοὺς Ἕλληνας, διότι ὡς ὀρθῶς παρατηρεῖ, "ὅ ἐν ταῖς χωρίσις ἐνδείξιναι τουρκικὸς πληθυσμὸς ἐξελληνίζεται ἐπὶ μᾶλλον καὶ μᾶλλον λόγῳ ἡθῶν καὶ ἐθίμων, καθάπερ ἀποδεικνύει ἡ αἰρία τῶν λινοβαμβάκων ἀλλόκυτον κράμα χριστιανισμοῦ ἢ μωμεθανισμοῦ." Ὅσα λέγει περὶ τοῦ κλήρου ὁ κ. Ρίχτερ δὲν εἶναι ἐν πᾶσιν εὐχάριστα. Πολλοὶ καλόγηροι διαχειριζόμενοι μετόχια ζητοῦσι παρὰ τοῦ ἐπισκόπου τὴν ἀδείαν νὰ παραλαμβάνωσι παρ' ἑαυτοῖς καλογεῖον, περιφέρονται δὲ μετ' αὐτῆς καὶ τῶν ἐκ αὐτῆς νόθων τέκνων δημοσίᾳ. Ἐκ τῶν ἐπισκόπων πολλοί, περιουδεύοντες ἐπὶ Τουρκῶν μετὰ ζαπτιέδων πρὸς ἐστραζὶν τοῦ φόρου, συνέλιξαν μεγάλας περιουσίας. Πλεονεξώτατος εἶναι δὲ τῆς Πάφου. Ἀλλ' ἐκ τῶν προσέδων τῶν ὑποχρεῶνται δὲ ἐπίσκοποι νὰ συντηρῶσι σχολεῖα, νὰ πρεσβύτωσι τίμια ὁ φανὰ κυράσια καὶ νὰ παρίχωσιν ἀμισθὶ φιλοξενίαν. Κατὰ κανόνά ὅμως δαπανῶσιν ὑπὲρ ἀγαθοεργῶν σκοπῶν ὀλίγα, ἐν ἀναλογία εἰς τὰς πρηνεόδους τῶν. Ἐκ τῶν μοναστηρίων γνωστότατον εἶναι τὸ τοῦ Κίσκου. Ἰδίᾳ πραγματείᾳ, λέγει ὁ κ. Ρίχτερ, "ὅ ἀπαιτεῖται, ὅπως περιγραφῶσιν αἱ διάφοροι ἀρχιτεκτονικαὶ περίοδοι τοῦ κτιρίου, αἱ σταῖ

Εφημερίδα Ἀθήνα
10/22 Μαρτίου 1884

καὶ αἱ κλίμακες, αἱ εἰς τοὺς τοίχους ἑ-
 λογίφται καὶ ὁ παντοῖος κόσμος τοῦ ἐκ
 χρυσοῦ καὶ πολυτίμου λίθου ἀπαστρα-
 πτοντας καοῦ. Οὐχ ἦττον τὸ μοναστήρι-
 ον δὲν δύναται νὰ συγκριθῇ πρὸς τὰς πε-
 ριφόμενας μονὰς τῆς Ἰταλίας. Οἱ Κύ-
 ριοι μοι αὐτοὶ παραπανούνται νῦν ἐν γένει
 ὅτι οἱ καλὶ καιροὶ παρελθόν. Οἱ προσ-
 κληταὶ προσέρχονται σπανιώτεροι καὶ
 δαπανῶσιν ὀλιγότερα· ἡ δὲ ἀγγλικὴ δι-
 αίκεσις, θέλωνσα νὰ εἰσπράττῃ κανονικῶς
 τοὺς φόρους, νὰ μὴ ἐπιβαρύνῃ δ' αὐτί-
 τως τὸν λαόν, υποβλίπουσα δὲ τὴν με-
 γάλην ἐπιρροὴν τοῦ κλήρου, ὑποθάλλει
 πλαγίως πᾶσαν κατὰ τῆς Ἐκκλησίας ρο-
 πήν. Τινὲς ἐκ τῶν διαισθητικῶν τῶν Κύ-
 πρίων, ὥς περιγράφει ὁ κ. Ρίχτερ, εἰσι-
 λίσαι περιέργοι. Ἐάν τις, ἐν παραδείγμα-
 τι, νείας ἢ γέρον, ἀνὴρ ἢ γυνή, δηχθῇ ὑ-
 πὸ κυνὸς, πρὸς ἀποτροπὴν τῆς λύσεως
 τιλῇ τὸν λεγόμενον "σκυλλόγαμον", εἰ-
 κονικὸν γάμον· πρὸς τὸ ἔχει δὲ τοῦτο σιν-
 ιμορφώθῃ καὶ αὐτὸς ὁ συντάκτης τοῦ "Νέ-
 ου Κιτίου", καίπερ ἡγούμενος ὡς σκα-
 πανὺς τῆς προέδου ἐν Κυπρῷ.

(Ν. Χαίρε.)

Εφημερίδα Ἀθήνα
 10/22 Μαρτίου 1884

Σ. Σ. Α. Τὰνωτέρω ἀναδηροστούμεν κα-
 τὰ περίληψιν μεταφράσεως τῆς Τέφ-
 ραίας "Ν. Ηιέρας", σημειοῦμεν δὲ ὅτι ὁ
 κ. Ρίχτερ λάβων γνώσιν αὐτῶν πέρα το-
 ῦ ὅτι ἀναδηροστούμεν γὰ καλὰ, ἔγραψε
 περὶ τῶν Κυρίων ἔγραψε ἢ ἀπὸ αὐτῶν
 πολλά, μεταφράσθησαν δὲ μόνον τὰ μὴ λί-
 αν ἰσοικῶ. Τινὲς κομὴν "ράγματι ἢ ἡμεῖς
 ἀκ μεταφράσεων, ὡς ἀνιγνωμὴν ἄλλοι, ἔ-
 τι ὁ κ. Ρίχτερ πολλά τὰ καλὰ ἔγραψε
 περὶ τῶν Κυρίων, "λαῖτα δὲ τὰ καλὰ
 περὶ τῆς ἐν Κύρῳ ἀγγλικῆς κυβερνήσε-
 ως. Ἐκτεταγμένον δ' ἔστιν καὶ παρατηρήσε-
 ριν αὐτῶν ὅτι κυρίως ἐν ταῖς οὖν περὶ τῶν
 Κυρίων κρίσεσιν αὐτῶν φαίνεται ὡς
 ἀνὴρ ἐκτεταγμένος, ὅτι καὶ τὸ ἄλλο ἔγραψε
 ὅτι: Κύρῳ ἔλα. Κλήρος ὡς καλὸς
 ὁ ἠθικὸν μέρος οὐδαμῶς ἔστιν ἡγετων τοῦ
 κατὰ τε τὴν λοιπὴν Ἀνατολὴν ἢ τὴν Εὐ-
 ρώπην Κλήρου.

Εφημερίδα Ἀθήνα
 10/22 Μαρτίου 1884